

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarškega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarškega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto X.

V Ljubljani, meseca marca 1907.

Štev. 3.

Mesečna navodila.

Spisuje M. Humek.

Marec.

Vobče moramo priznati, da je letošnja zima za čebelarstvo zelo ugodna. Ljudstva, ki so bila v jeseni preskrbljena s primerno množino dobre zimske hrane in dobro odeta, ostala so močna, čebelna in so použila jako malo. 18. in 19. februarja so se lahko dodobra očistila in sedaj zopet mirno čakajo boljših časov, ki se nam obetajo v tekočem mesecu.

Drugače je s panji, ki so se vzimili na pičli zalogi medu. Pri teh gre sedaj hrana h koncu (marsikje že v februarju) in zanje je letošnja huda in dolgotrajna zima usodna. Radi neprestanega mraza se jim niti pokladati ni moglo; ako se pa to delo odlaša od dne do dne, čakaje primerneга vremena, lahko medtem marsikak panj zaspi za vedno. Tudi griža se je pojavila v nekaterih čebelnjakih. Proti nji ni drugega sredstva kakor lep solnčen dan, da se čebele ocedijo, in ako bolezen ni že predaleč, je navadno s prvim izletom že ozdravljena. Kjer pa so čebele že tako bolne, da so panj in satje zelo onečedile, pa zaželenega lepega vremena le še ni, potem je tak panj navadno izgubljen. Vsa tozadevna zdravljenja, ki jih včasih svetujejo, so navadno neizpeljiva, osobito pri večjem številu panjev. Satje od takih ljudstev je nerabljivo; v lonec z njim! Panji se morajo dobro očistiti z gorko vodo.

Mrtvih ljudstev ne smemo pustiti v čebelnjaku, ker mrtve čebele se usmradijo in splenijo in na ta način pokvariyo v panju še satje, ki je še za

rabo. Iz mrtveca otrebimo vso žival, kolikor je moremo doseči, satje pa, na katerem je bilo čebelno gnezdo, moramo izrezati iz panju; polno je namreč čebel, ki se ne dajo kar stresti iz njega, ker tičijo globoko v celicah. Tako satje s čebelami vred presušimo na prepihu, potem popadajo čebele iz njega, ako le malo potrkamo z njim ob kak trd predmet. Še bolje in hitreje se to opravi s pomočjo točila. Vse lepo nepokvarjeno satje naj se pusti v panju.

Glavno in najvažnejše opravilo v tem mescu je korenito pregledovanje vseh čebelnih ljudstev. Za to delo se počaka izredno lepega, gorkega in mirnega dneva proti sredi tega mesca, potem ko je že skopnel sneg, in ko čebele že redno izletavajo in nosijo obnožino. Napačno in nevarno je trgati in pregledovati čebele, dokler so še v zimski gruči, posebno še, ako ni primernega vremena, ko je še vse pod snegom, in ko so noči še zelo mrzle. Večkrat kako tako ljudstvo umori matico, veliko čebel se porazgubi in sploh se prenašlo razburijo v škodo poznejšemu razvitku. Ob južnem vremenu, ko je tako gorko, da se lahko dela v senci, je pravi čas za pregledovanje.

Kranjski panj se vzame iz čebelnjaka, položi se narobe (dno navzgor) na pripravljeno klop ali mizo, hitro se mu odvzame dno in obe končnici. Da se dá dno hitro in brez težave odtrgati, mora biti pritrjeno s 4 kovaními žreblji, nikdar ne z navadnimi žičniki. Dno in obe končnici se s pripravljeno grebljico ostrga in položi na stran. Nato se panj prime in obrne okrog, da pade iz njega vsa mrtva žival in vse kar ne spada vanj. Potem se pa položi narobe nazaj na mizo. Sedaj se hitro presodi množina živali, zalega in zaloga medu. Prvo je najlaglje, poslednje dvoje pa težje. Navadno se zapazi zadelana zalega, ako se dva satu v čebelnem gnezdu odrineta malo vsaksebi. Večkrat pa še tega ni treba, ako najdemo med mrtvimi čebelami več ali manj dozorelo čebelno zalego, ki so jo vrgle čebele na dno panjú. Množina medu mora biti ob tem času še precejšna. Kjer najdemo obilo zadelanega medu, je dobro da na enem satu v bližini gnezda med odkrijemo z ostrim nožem. Posebno pa moramo zaznamovati vse panji, ki so sicer v redu, a imajo še čisto malo zadelanega medu. Naposled izrežemo vse plesnivo satje in delo je dovršeno! Ko pritrdimo še dno in vložimo obe končnici, postavimo panj nalahko na tisto mesto, kjer smo ga vzeli. Vse to delo na enem panju traja komaj 5—10 minut. Samo ob sebi se umeje, da si moramo za vsak panj posebej zabeležiti vse, kar smo opazili, bodisi da naredimo kar na panjevo končnico potrebna znamenja s kredo, bodisi da imamo za to poseben zapisnik. Kdor ima le čez 10 panjev, si ne more zapomniti vsega, in ako si nič ne zapiše, nima od pomladnega pregledovanja skoraj nobene koristi.

Veliko laglje se vrši pregledovanje pri panjih s premakljivim delom. Navadno ostane tak panj na svojem mestu v čebelnjaku. Odvzame se mu pokrov ali odpro vratica, kakor je pač prirejen za opravljanje od zgoraj (gerstungovci), ali od zadaj (dunajski panji i. dr.). Potem se sat za satom vzame iz panjú, pregleda in zopet postavi nazaj, in sicer v tistem redu, kakor je bilo prej. Pri panjih, ki se opravljajo od zadaj, se mora obešati

satje v nalašč za to prirejeno stojalo. Pod nobenim pogojem se ne smejo satovi v tem času zameniti, ko se vstavljajo nazaj v panj; vse naj ostane v tistem redu, kakor so si uredile čebele same. Dno panjů se je moralo očediti že prej, kar se pri takih panjih lahko izvrši, ne da bi se čebele kaj vznemirjale. Ako smo pregledali vse satove v panju, si lahko napravimo natančno sodbo o matici, zalegi, množini ljudstva in medu. Po tem se ravnaajo vsa nadaljna opravila. S panji, kjer najdemo v redu zalego in dovolj hrane, nimamo v tem mescu nobenega večjega opravka. Dobro jih odenimo in storili smo vse. Panji pa, ki sredi marca nimajo nobene, zelo raztresene ali celo trotove zalego, so brez matice, imajo staro onemoglo matico ali pa trotovko. Navadno taki panji niso posebno čebelni in je najbolje, da jih združimo z drugimi sosednjimi, posebno če nimamo v zalogi matic.

Naposled še par migljejev o krmljenju za silo. V tem oziru si moramo vzeti za načelo, da je najprimerneje krmljenje za ta čas, ako pridamo med v satju. Največkrat pa takega medu ni, in pokladati moramo iztočen med, ki pa sme biti prav malo razredčen z vodo in se mora pokladati v kolikor mogoče velikih porcijah, 1 kg ali še več na enkrat. Pogosto pitanje z zelo vodenim medom je v tem mescu zelo pogubno in lahko trdimo, da se na ta način čebele izpitajo iz panjů. Nikjer v naših krajih se v tem mescu ne more špekulativno pitati.

Pozor na pitanec in na ropanje! Pokladajte samo zvečer! Ne razlivajte medu po čebelnjaku in panjih! Ne trpite brezmatičnih panjev v svojem čebelnjaku! Žrela imejte priprta prav na ozko!

=====

Dr. Joanes Dzierzon †.

Iv. Jurančič.

(Dalje.)

III. Parthenogenesis.

Na podlagi nove uredbe panjev so zdaj začeli večji čebelarji, kakor dr. Dzierzon in br. Berlepsch, prav spoznavati in proučevati čebelno naravo in notranje panjeve skrivnosti. Dr. Dzierzon je s svojimi strogimi opazovanji razkril marsikaj v čebelnem življenju, kar je bilo do zdaj neznano in temno. S tem je ustanovil svojo novo teorijo, ki obstoji v glavnem iz naslednjih stavkov:

1. Matica leže v normalnem stanu jajca za vsa troja čebelna bitja enega panju.

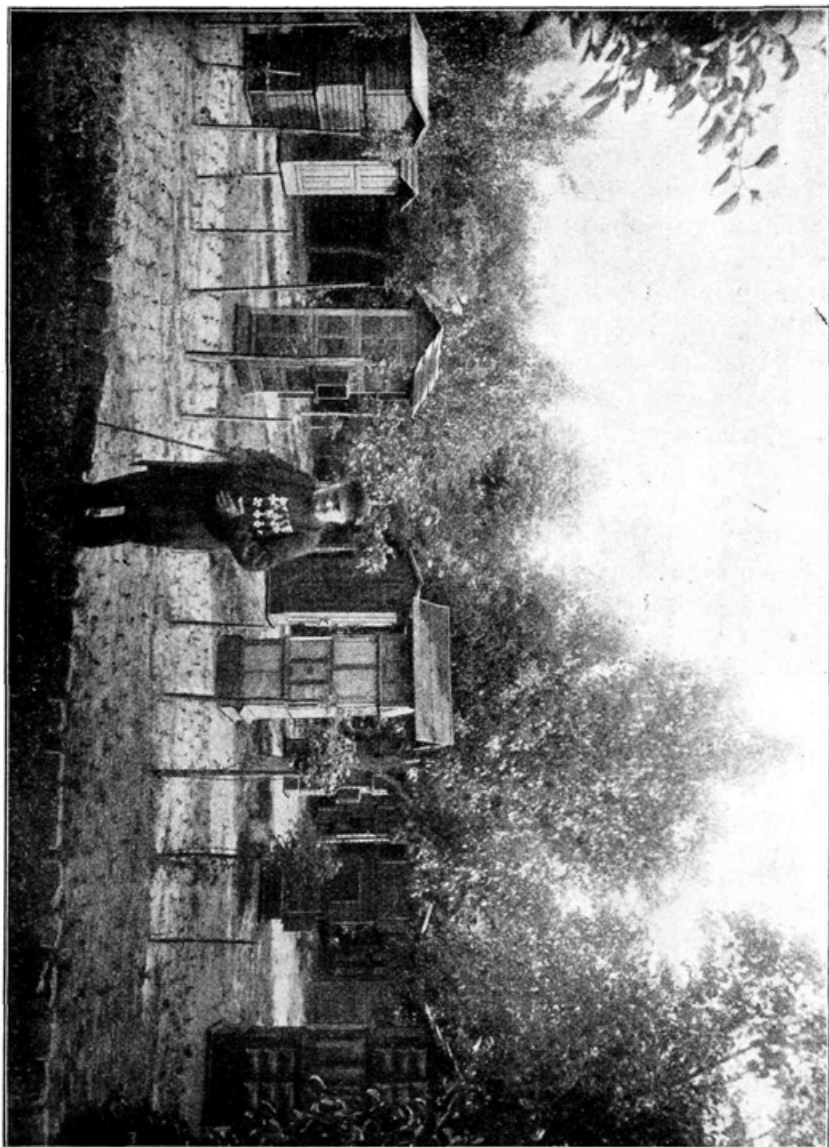
2. Troti nastanejo iz neoprašenih jajec.

3. Matica ima to posebno zmožnost, da zamore spol položenemu jajcu določiti s tem, da v čebelne celice položena (za ženski spol) jajca oplemeni, v trotove celice položena jajca pa plemenitvi odtegne (za možki spol).

Ta teorija je seveda v čebelarskem časniku trčila na veliko nasprotje. Celó br. Berlepsch se ni mogel sporazumeti s to trditvijo. Poklicali so torej

l. 1855 velike fizijologe, kakor profesorja dr. Leuckarta in prof. dr. Siebolda v Seebach k br. Berlepschu, da so tam uvedli mikroskopično preiskavo čebelnih in trotovih jajec. Ta znanstvena preiskava je po trudapolnem delu prof. pl. Siebolda potrdila Dzierzonovo teorijo.

Dr. Dzierzon pri svojih čebelah.

Po tem nauku se je pojasnilo tudi dejstvo, da mlada matica, ki nima prilike ali zmožnosti se oplemeniti, začne po gotovem času leči jajca, iz katerih pa nastanejo le troti. Ta nauk, da nastanejo živa bitja iz neoprašenih jajec, oziroma brez plemenitve, se imenuje Parthenogenesis ali deviška rodovitost. Pri nekaterih žuželkah in metuljih je bila ta teorija že znana, pri čebelah jo je pa dr. Dzierzon prvi razkril.

Dasi so razni učenjaki (ali kaj so že bili) opetovano izkušali nastopiti proti trditvi o deviški rodovitosti, vendar ta še dandanes velja kot znanstveno dokazana resnica. Leta 1893. je vstal neki ogrski lekarnar Metzger z naukom, da brez plemenitve ni življenja ter da je čebelna matica polutan, to je pol moškega pol ženskega spola. Mož je sicer dokaj učeno nastopil ter razpravljal stvar celi dve leti v „Nördlinger Bienenzeitung“, pa znanstvenih dokazov, s katerimi bi zamogel dr. Dzierzona zmagati, mu je manjkalo in — vtihnil je. Komaj se je ta pomiril, vzdignil se je drugi nasprotnik Dickl l. 1897 v ravno tistem listu. Ta je hotel dokazati, da ne matica, ampak čebele določujejo spol jajcu, oziroma mlademu naraščaju. Po njegovem nauku naj bi bili vsi jajčki popolnoma enaki, torej tudi oprášeni, kakor pri Metzgerju, kadar jih matica v celice položi, spol bi naj pa čebele odločevale z nekakim ošlinjenjem. Dokazoval je vedno s svojimi poizkusi v čebelnem panju, mikroskopična preiskava pa je pokazala nasprotno ter vnovič potrdila Dzierzonovo teorijo. A vse to ni pomagalo, Dickl se ni dal ozdraviti svojih nazorov, trdil je svoje naprej; ker je bil obenem urednik onega lista, se je branil s tem, da je članke, ki niso ugajali njemu in njegovi trditvi, kar zavrgel. S tem krivičnim početjem je tako užalil naročnike, da so večinoma list odpovedali, in najstareji, najboljši čebelarski časnik, ki je bil ustanovljen l. 1845. ter je doživel 55. letnik, je v dveh letih njegova uredovanja vsled pomanjkanja naročnikov zaspal.

Vpeljava laških čebel. Da je bilo dr. Dzierzonu mogoče marsikaj neznanega v čebelnem življenju razkriti, pripomogla mu je seveda poleg njegovega nenavadnega talenta njegova lastna iznajdba, to je premakljiv satnik. Kmalopaz je prišel se do drugega pripomočka, ki mu je zlasti največ prirodoznanskih skrivnosti čebelnega panjů razvozljjal. Slišal je o neki čebeli, ki se odlikuje od naših navadnih po barvi, in da je glede pikanja bolj blagega obnašanja, in to je laška čebela. Po posredovanju osrednjega kmetijskega odbora na Dunaju je dobil dne 19. februarja 1853 en panj laških čebel, katerih je bil, kakor sam piše, neizrečeno vesel. Takoj po sprejemu jih je premestil v svoj novi panj, da je to žlahtno pleme tem laglje hitro razmnožil in jih bolje oskrboval.

Laška čebela mu je pomogla marsikatero skrivnost razodeti in marsikatero do takrat še nedokazano trditev potrditi; in to vsled lepe rumene barve (prvi in drugi zadkov obroček), po kateri se od našega navadnega plemena izdatno razlikuje. Ako je pridjal laško matico v panj navadnih čebel, je videl kako dolgo čebele živijo, to je kako dolgo je trajalo, da so navadne čebele iz dotičnega panju izginile ter se nadomestile z laškim naraščajem. Ravno tako se je videlo v takem slučaju, kedaj so se mlade laške čebele prvič iz panju prikazale, kedaj so se začele prašiti, na pašo letati itd. Nadalje je lahko opazil, kako daleč zleti matica na plemenenje, kako daleč čebele na pašo, ker še druge laških čebel ni bilo. Ravno tako mu je laška čebela še pred mikroskopično preiskavo potrdila, da troti nastanejo iz neoprašanih jajec. Ko se je namreč katera izmed mladih laških matic oplemenila z navadnim trotom, so se v dotičnem panju legle mešane čebele, troti pa čisto laški. Omenili smo že, da je bil br. Berlepsch vsaj začetkoma mnogim

Dzierzonovim naukom nasprotnik. Tako je n. pr. trdil z nekaterimi drugimi, da matica leže jajca le za čebele, za trote so pa nekake posebne matice, namreč one črne čebele, ki se včasih v nekaterih panjih nahajajo. Da bi ga v tem o resnici prepričal, poslal mu je dr. Dzierzon spomladi l. 1854, dve laški matici z opombo: „Ako bodo pokazali panji, katerim boste pridjali ti matice, novi naraščaj iz laških čebel in laških trotov, je seveda moja trditev resnična; ako bodo pa le čebele laške, troti pa navadni, potem pa imate Vi prav, in za poslednji slučaj Vam obljubim stavo 1000 tolarjev.“ Nestrpno je čakal br. Berlepsch trenutka, ko se bodo pokazali prvi troti; in seveda bili so laški. Zdaj je bil br. Berlepsch prepričan o vseh Dzierzonovih naukih, zato je naposled svoje zmote javno priznal v časniku, na kar ga je dr. Dzierzon vrlo pohvalil rekoč: „Tako stori mož blagega, zlahtnega značaja.“ Odslej sta se velemoža med seboj visoko spoštovala ter v najlepši slogi delovala na čebelarstem polju.

(Dalje prihodnjič.)

~~~~~

Čebelarstvo in čas.

Spisal Hinko Zirkelbach.

(Konec.)

Kako se pa čebelari praktično, preprosto, enostavno?

Kljub temu, da je škodljivo večkratno pregledovanje in razdiranje vališča, vendar je včasih to neobhodno potrebno, in sicer spomladi. Ko so se čebele spomladi prvokrat dobro sprašile in ocedile, preglejmo panjove, kako je z življenjem in zalego, ali ima panj matico ali ne. Za vsak panj*) je treba časa le nekaj minut. Slamnat pokrov se nalahno privzdigne, odrine nekaj satnikov, toda k večjemu do srede vališča, in čebelar že lahko izreče sodbo. Hitro naj zapre panj, da se preveč ne razhladi vališče. Odslej naj ne odpira več panjů, dokler ne bode skrajna sila.

Ob času, ko cvetė jagoda in črešnje, priporočajo nekateri špekulativno pitanje. Špekulativno pitanje je dvorezen nož. Dostikrat koristi, dostikrat škoduje. Bolje je, da čebelar to opusti.

Kakor špekulativno pitanje, tako je tudi razširjanje vališča dvorezen nož. Res, da je dostikrat to potrebno in koristno, dostikrat pa tudi škodljivo. Ako je obesil čebelar v sredo vališča prazen sat, je s tem na vsak način napravil v vališču nered. Nastopi med tem mrzlo vreme, je nasledek prehlajenja zalege. Čebele so prisiljene popustiti zunanje satove z zalego zato ker jih je še premalo za toliki prostor. Vrhutega je lahko še največja zmešnjava, ako obesi čebelar prazen sat na napačni kraj. Pri dobri paši čebele ta sat hitro založe z medom in vališče je vsled tega razdeljeno v dva dela. Dajte raje v jeseni v vsak panj dovolj satov, najmanj devet, spomladi pa pustite

*) Tu imam v mislih Gerstungov panj.

vališče v miru. Čebele si bodo že po svojem vse pravilno uredile, glavno je, da imajo prostor in nagon. Iz tega vzroka priporočajo v inozemstvu, v Švici, na Angleškem in v Ameriki puščati že v jeseni zaradi boljšega prezimljanja kolikor mogoče veliko satov v panju. Čebele ne trpe vsled večjega prostora pred mrazom, ker ne ogrevajo prostora, marveč samo sebe. Glavno je, da je panj dobro zaprt in zavarovan pred mrazom.

Dalje se priporoča, da mora vsak panj izdelati tri do štiri umetne medstene in ko so izdelane, z njimi prenavljati vališče. Res je potrebno, da čebele izdelujejo umetne medstene, toda iz zadnje navedenega vzroka. Kdor že hoče prenavljati vališče, naj to stori v jeseni, predno pita, ne pa preje. Sploh je prenavljanje vališča nepotrebno. Nekateri menijo, da so celice vedno manjše, čim večkrat je bila v njih zalega, vsled srajič, katere zapuste izležene čebele. Toda to ni res. Čebele že po svoje skrbe, da ostanejo celice vedno enako velike.

Rojenje dela največ skrbi in težav onim, kateri nimajo časa. Rojenje se lahko prepreči, zabranjuje ali se roji naredi. Rojenje se prepreči na več načinov. Izrezovati matičnike ni zanesljivo, ker čebele nastavijo takoj druge. In kako lahko se pregleda na močno zasedenem satu godni matičnik. Najprvo naj izdelujejo čebele umetno satovje, in nad vališče se postavi medišče. S tako povečanim prostorom se lahko za dalj časa prepreči rojenje. Najboljše sredstvo preprečiti rojenje je, da se čebele omedó na začetke, satovje z zalego se pa razdeli slabičem. Kdor bi imel rad roje, naj jih naredi. Začetniki naj ne poizkušajo delati sami umetnih rojev, temveč naj se obrnejo do izkušenega čebelarja. Pri narejenih rojih ima čebelar priliko, da lahko izračuni, na kateri dan bi najraje imel drugce. Pri izrojencih in drugih naj pazi, če so se matice sprašile.

Matična vzgoja je tudi dokaj preprosta. Panj se razdeli v toliko delov, kolikor je nastavljenih matičnikov. Vsak sat z matičnikom se postavi s čebelami vred v prazen panj, in to popolnoma zadostuje za domačo rabo.

V jeseni naj preudari čebelar, koliko panjev misli vzimiti. Plemenjakom naj pusti devet satnikov in vsaj 8 kg medu, 4 kg jim lahko da sladkorja. Živeža potrebujejo močni panji od začetka oktobra do črešnje 12 kg. Vedno sem pustil toliko in vselej je bilo dovolj. Sladkor je za prezimljenje prav izboren. Skuha naj se tri dele sladkorja in dva dela vode. Ko dobro vre, pobira se smetana s kuhalnico. Pita naj se hladno v balonih. Čebele moriti je neusmiljeno. Čebelar s tem sam sebi dela škodo. Čim močnejši je panj, tem bolje prezimi in primeroma manj potrebuje čez zimo. Zato naj čebele združi. Nekaj ur poprej naj vzame čebelam, ki jih misli združiti, matico. Kmalu se zavedo brezmatičnosti, in proti večeru naj jih omete plemenjakom. Glavno je, da so site. Črez noč se bodo sprijaznile čebele med seboj. Kadar nastopi mraz, zamenja se leseni pokrov s slamnatim, vtakne v panj slamnata blazina, med panji zatlači se lahko listje, in delo je končano.

Tu je tedaj načrt preprostega, enostavnega čebelarstva. Vse čebelarstvo delo se lahko izvrši v nedeljah in praznikih. Saj čebelarstvo ni nikako hlap-

čevsko delo. Namesto da bi kmet ali obrtnik v nedeljah presedel po gostilnah in zapravljal trdo prisluženi denar, sedi naj raje v čebelnjaku ter opravlja razna čebelarska dela, ali čita čebelarske spise. Imel bode pouk, zabavo in kratek čas, obenem pa občudoval v življenju in delovanju čebel neskončno modrost božjo.

S Hlevnega vrha. Prvič zastavim danes pero v čebelarski stroki, da naznam kakemu radovednežu, kako sem lansko leto čebelaril. Pričnem koj s spomladjo, ko sem prav zgodaj znosil svoje plemenjake pičlo uro hoda k staremu izkušenemu čebelarju v resjo pašo. Čebele so se v kratkem času čudovito opomogle, dasi je resje nekoliko pozeblo in se ga je komaj polovica razcvetela. Štirinajst dni pred sv. Jurijem je začela črešnja cvesti, in je bila zopet nekaj časa prav dobra bera. O Trjacihi sem znosil čebele zopet domov, ko so bile že vse satje ponovile. Čez štirinajst dni so mi začeli boljši panji rojiti, in potem so kapljali roji do srede junija. Izrojenci kakor tudi roji so se zopet dobro opomogli na lipi, kostanju in jelovem drevju, kakeršnega je pri nas v izobilju. O sv. Jakobu začne pri nas prašna ajda cvesti, zakaj sejejo jo že križev teden, pa mnogo, ker so todokoli veliki posestniki. Ko je prenehala ajda cvesti, ki je prav bogato dala, je pričelo jesensko resje, tako da se paša skozi celo spomlad, poletje in jesen ni pretrgala. Zatorej sem bil pri tehtanju prav dobre volje, in je bila izmed vseh zadnjih štirih letih, kar čebelarim, lanska letina najbolja, celo izvrstna. Kot rekrut čebelarim še samo v kranjskih panjih, pozneje pa si hočem nabaviti poleg teh še kako drugo vrsto. Verjemite mi, gospod urednik, da so me čebele z neko čudno silo navezale nase, in dasi imam poleg čebelarja še štiri časopise, mi je on le najljubši prijatelj. Tudi Janševi čebelarski knjigi imam, ki sta zlata vredni. — Zdaj sem pri kraju svojega skromnega dopisa, vendar predno naredim zadnjo piko, vprašam čebelarske tovariše žirovske in logaške podružnice, zakaj nihče izmed njih ne napiše kakega dopisa o svojem čebelarstvu, saj jih je vendar mnogo, ki so tega zmožni; kake pomote pa tudi gospod urednik rad popravi. Če zagleda ta moj dopis beli dan in ne pade v globočino uredniškega koša, bom zopet v kratkem kaj poročal. Za danes samo še lep čebelarski pozdrav vsem društvnikom!

Pavel Raztresen, muhapastr.

Umrl je dne 17. februarja na Brodu pri Bohinjski Bistrici čebelar Jernej Malej, star 68 let. Bil je mož stare korenine, a zelo izvežban v čebelarstvu, posebno s čebelno kupčijo. Čebelaril je dolgo dobo let in se je vseskoz trdno držal načel svojih pradedov. Kranjski panj mu je bil nad vse. Dasi ni čebelaril v posebno velikem obsegu, vendar je zapustil čez 80 panjev čebel in tudi nekoliko — tisočakov. Svetila mu večna luč!

Glavni čebelarski tečaj na čebelarski šoli na Dunaju se vrši letos od 2. do vštetega 16. junija od pol osme ure zjutraj do sedme ure zvečer. Imeti je treba že triletno prakso ter spolnjeno dvajseto leto. Prošnje s podatki je vlagati do 1. maja na centralno čeb. društvo na Dunaju I., Schauflegasse 6.

Prvi roj. Bilo je pred poldnevom. Sedel sem ob robu lepega smrekovega gozda. Solnce je sijalo, in bilo je precej toplo. Snega ni bilo več, pač pa je grmičje že poganjalo prvo zelenje. Kar zaslišim prijeten šum ob svoji strani. Obrnem se in vidim med smrekami brezštevilno muh letati, h katerim se jih je vedno več pridruževalo, ki so prej sedeale na neki smreki. Da bi ob sedanjem času čebele rojile, nisem mogel verjeti, da bi bilo pa drugega mrčesa toliko skupaj, mi tudi ni šlo v glavo. Hitim torej bliže in res vidim čebelni roj, ki se je vzdigoval zmirom višje, da je končno dosegel vrh smrek in mi čez nje izginil izpred oči. Blizu gozda je stala kmečka hiša, zraven pa čebelnjak, kjer so čebele pridno izletavale. Bil sem takoj na jasnem, da je prejšni dan kak panj tega čebelnjaka rojil, in ker ga brezbrizni čebelar ni zasledoval in spravil, do drugega dne sedel v gozdu, potem pa odletel. Sklenil sem hiteti k malomarnemu čebelarju in ga radi njegove brezbriznosti pokarati, potem pa domov, da naznanim „Slovenskemu Čebelarju“, da sem videl letos prvega roja, ker bil sem uverjen, da ga drugod še nikjer ni bilo. Nato — se zbudim.

Če se tudi drevje pod snegom klanja,

Navdušen čebelar vendar o rojenju sanja.

K.

Računska naloga.

Gospod urednik! Rešitev Vaše računske naloge v 2. številki je: prvo leto je vzel prvi sosed 8, drugi pa 4 panji. — Namesto kake nagrade prosim, da objavite tudi mojo računsko nalogo, ki je Vaši podobna in se tako glasi:

Za neko vasjo stoji čebelnjak, v katerem je letos že šesto zimo isto število panjev. Lastnik čebelnjaka pravi: „Tu prezimujejo skupno moje in mojega soseda čebele. Prvo leto je bilo mojih panjev več, kakor sosedovih; drugo leto je on število svojih podvojil, tretje leto podvojil sem jaz, četrto sosed, peto jaz in letos, šesto leto, podvojil je zopet sosed število svojih plemenjakov iz prejšnjega leta. Zdaj je mojih ravno toliko, kakor sosedovih, ker sva jih vzimila vsak 32.“ Vprašanje je, koliko panjev je vzimil lastnik čebelnjaka in koliko njegov sosed prvo leto?

Računoljub.

=====

Poročilo o IX. občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarškega društva v Ljubljani“.

Poroča Hinko Zirkelbach.

V nedeljo, dne 17. februarja t. l. ob 10. uri dopoldne se je vršil v Ljubljani v mali dvorani „Mestnega doma“ mnogobrojno obiskan občni zbor po sledečem dnevnem redu:

I. Otvoritev zbora po predsedniku.

Gospod ravnatelj Gustav Pirc otvori zborovanje ter v prisrčnih besedah pozdravi zborovalce, zlasti zastopnika štajerskih podružnic gosp. Zdolška, avskultanta v Celju. Nato nariše uspešno delovanje in napredek društva v preteklem letu ter povdarja, da je društvo tudi v gmotnem oziru na takem stališču, da lahko gleda brez skrbi v bodočnost. Izkopalo se je iz dolgov in razpolaga danes že s precejšno glavnico.

II. Poročilo tajništva.

Na željo zborovalcev se je opustilo čitanje poročila tajništva vsled tega, ker so imeli zborovalci pred seboj že tiskano poročilo, katero se glasi:

Slavni zbor! V kratkih potezah podajam v nastopnem poročilo o društvenem delovanju tekom leta 1906. Sicer se ne moremo ponašati z bogve kako velikanskimi uspehi, toda napravili smo zopet velik korak naprej. Mnogo več bi se lahko storilo v povzdigo čebelarstva, če bi društvo razpolagalo z večjimi denarnimi sredstvi in če bi se člani ne zanašali zgolj na odbor, marveč bi storili tudi kaj iz svoje moči.

Največ dela je društvo posvetilo organizaciji čebelarjev. Podružnice, ki jih je osrednje društvo ustanovilo v letu 1905, so se izkazale kot prepotrebne in nadvse važne za izboljšanje naših čebelarških razmer. Njih potreba se bo še jasnejše pokazala tekom prihodnjih let. Lani so se ustanovile sledeče nove podružnice:

1. v Bohinjski Beli. . . . . z 19 člani;
2. na Vrhniki . . . . . „ 26 „ ;
3. v Rožeku na Koroškem . . „ 20 „ ;

4. na Raki pri Krškem	19	„	;
5. v Toplicah	30	„	;
6. v Št. Jerneju	20	„	;
7. v Medvodah	21	„	;

Koncem leta 1906 je društvo imelo 17 podružnic (10 se jih je ustanovilo leta 1905.).

Shodi s predavanji so se priredili pri podružnicah: v Kamniku dne 4. januarja; v Gorjah dne 21. januarja in 20. majnika; v Borovnici 28. januarja; v Bohinjski Beli 21. januarja (ustanovni shod!) in 27. maja; v Logatcu 11. februarja in 16. septembra; v Ribnici 18. februarja in 16. septembra; v Škofjiloki 25. februarja in 18. marca; na Vrhniki 11. februarja (ustanovni shod!) in 23. septembra; v Šmartnem pri Litiji dne 11. marca; v Kranju 19. marca; v Rožeku na Koroškem 19. marca (ustanovni shod!); na Raki 8. aprila (ustanovni shod!); v Toplicah 29. aprila (ustanovni shod!); v Medvodah 1. aprila (ustanovni shod!); v Št. Jerneju 6. majnika (ustanovni shod!).

Dne 29. junija se je vršil enodnevni čebelarški shod v Ilir. Bistrici. Da je bil ta shod izmed najlepših, je zasluga g. podpredsednika, ki je mnogo žrtvoval, da se je shod mogel vršiti.

Vseh predavanj je bilo 22, torej 8 več ko l. 1905. Obisk je bil vedno zelo dovoljen.

Kot predavatelje je navesti gg.: M. Humeka, nadučitelja v Boh. Bistrici (predaval na 2 shodih), Mihajla Vrbiča, nadučitelja v Sodražici (predaval na 2 shodih), urednika Rojino in podpredsednika Žnideršiča (predavala vsak na enem shodu) in tajnika Bukovca (predaval na 18 shodih).

Število članov se je pomnožilo za 52. Koncem l. 1906. je društvo imelo 758 udov. Da število članov ni naraslo v takej meri kakor prejšnja leta, temu je vzrok, ker se je koncem marca 1906. črtalo vse one člane, ki dotlej niso plačali udnine. Vsled tega je odpadlo nad 200 članov. Dejanjsko smo torej napredovali za 250 članov.

„Slovenski Čebelar“ se je razpošiljal v 1200 izvodih, in sicer 758 članom kranjskega in 432 članom štajerskega društva. Nekaj izvodov se je pošiljalo v zameno raznim slovanskim čebelarškim listom. (Česky včelař, Včela Moravská, Hrvatska pčela, Srpski pčelar, Bosanski težak i. r. dr.)

Osrednji odbor je imel 4 seje. Poročila o njih so se objavila v „Slovenskem Čebelarju“.

Podpore so se dovolile: podružnici v Gorjah 150 K k stroškom za stavbo podružničnega uljnjaka; podružnici v Rožeku in na Raki po en panj nemške normalne mere; podružnici na Vrhniki 30 K v svrhu nakupa podružničnega točila.

Nadalje je društvo svojim članom preskrbovalo med-pitanec, vzorne panji in orodje. Nekaterim članom so se brezplačno napravili večji načrti za vzorna čebelarstva. Društveni stiskalnici sta se uporabljali od 37 članov.

2. Pomen čebelarstva s pedagoškega in socialnega stališča. (Gospod nadučitelj Luznar.)

3. Spomladanska opravila pred čebelnjakom, (G. nadučitelj Rojina.)

4. Zjedinenje vseh gorenjskih podružnic in zastopnikov trgovskih trgov za jednotno mero in obliko panjů namenjenega za kupčijo in o kupčiji s čebelami sploh. (G. nadučitelj Humek.)

Čebelarji! Predmeti so važni, govorniki znani strokovnjaki, zjedinenje v meri je nujna potreba. Pridite torej od blizu in daleč, da se bo upošteval tudi Vaš glas, ko se bo šlo za Vaše blago.

Odbor podružnice v Kranju.

Kranjska podružnica je imela dne 20. januarja t. l. v gostilni na „Stari pošti“ svoj občni zbor. V „posebni sobi“ se je zbralo lepo število članov, med temi jako odličnih iz mesta in okolice. Po poročilu blagajnikovem je bilo preteklo leto za podružnico jako ugodno, ker je štela 55 članov, med temi tudi takih, ki so prostovoljno zvišali svoj prispevek in takih, ki so se pri medsebojni kupčiji več ozirali na podružnični, kakor pa na svoj lastni interes. Pri tem pa podružnica ni imela nikakih stroškov. Zato je prevladala misel, da pri tako trdni podlagi podružnici ni treba več tako ozkosrčno štediti, ampak, da se letošnji dohodki porabijo v prvi vrsti v vspodbujajo in pospeševanje čebelarstva med podružničnimi člani. Glede načina so bila mnjenja, dasi različna, vendar vseskozi hvalevredna. Predlagalo se je: Občni zbor naj danes obljubi in čez leto dni razdeli tri mala darila: prvo tistemu podružničnemu članu, ki bo imel prvi, neprisiljeni roj; drugo tistemu, ki bo imel jeseni najtežjega, neizpitanega prvenca; tretje pa tistemu, ki bo imel najtežjega izrojenca. — Drugi predlog: Naj se dajo delati panji za kupčijo po lanskó leto dogovorjeni meri, namreč 16 : 30 : 70 cm zunanje mere iz $\frac{1}{2}$ palca močnega lesa, zbiti s kovanimi žreblji, in naj dobi vsak podružnični član po en tak panj. Po smislu tretjega predloga pa bi zadostovala tudi sama končnica lično slikana, s podružničnim naslovom in letnico zaznamovana. Na drugi strani zapisalo bi se dolgost, ki naj jo dá član podružničnemu panju. Z veseljem se sicer opazuje, da se število čebelnjakov v Kranjski okolici od leta do leta množi, kar je pripisovati delovanju čebelarskega društva vobče in živahnemu gibanju podružnice še posebe. Opazilo pa se je tudi, da ravnotako raste tudi število v ajdovo pašo na tukajšnje postaje pripeljanih panjev, ker je Kranj nekako središče med Kranjsko-kamniškim in sorškim poljem. Umevno je tudi, da čebelar, ki je pripeljal svoje čebele iz daljnega Tolmina, Bohinja ali celo s Koroškega, čim bliže naše postaje, tem rajše postavi v pašo, ker pridejo seveda tudi stroški v poštev. Posledica temu je, da je naša okolica ob ajdovi paši s čebelami prenapolnjena, da nedostaja paše, nastaja ropanje med domačimi in tujimi, in da je uspeh od leta do leta neugodnejši. To pa ne občutijo le domači čebelarji, nego ravno tako in še bolj oni, ki z obilnimi stroški čebele v pašo dovažajo. Da bi se tem nezdravim razmeram

opomoglo, baval se je že lanski občni zbor s tem vprašanjem in sklenil, da naj se, v sporazumljenju z lastniki takih za ptuje čebele namenjenih čebelnjakov pobira od vsakega panjů po 10 h v prid podružnici, hoteč da se na ta način Kranjska okolica razbremeni, pripeljane čebele pa po širši okolici porazdele. Ker pa lastniki čebelnjakov, ki sicer celo leto prazni stoje, ob paši 500 — 1000 panjev sprejmo in od njih brez truda in stroškov 100 — 200 K najemnine pobero, nočejo slišati o kakem sporazumljenju s podružnico, in ker je bilo preteklo sploh neugodno čebelno leto, podružnica ni delala nikomur niti nadloge niti stroškov. Letošnji občni zbor pa se s tem nikakor ne zadovolji, ampak naroča podružničnemu odboru, naj ukrene vse potrebno, da se potom deželne postave uredi tako, da bo smel brez lansko leto določenega prispevka v pašo jemati le tisti, ki sam čebelari in le toliko panjev, kolikor jih ima sam, čebelnjaki pa, ozir. njih lastniki, ki celo leto zunaj paše prazni stoje, pa naj se „bojkotirajo“. Občni zbor je mnenja, da je med domačimi in tujimi čebelarji toliko zavesti, da se to tudi dožene. — Ker se je vršil občni zbor veliko preje kakor druga leta, se je radostno sprejelo povabilo novoizvoljenega podružničnega podpredsednika, g. nadučitelja Luznar-ja, ki povabi zborovalce, njih prijatelje in čebelarske sosede k predavanju o čebelarstvu 19. marca, na dan sv. Jožefa ob 2. uri popoldne v šolo na Primskovem. Čebelarji, na svidenje! I. Lampč.

Vrhiška podružnica je imela svoj občni zbor dne 20. januarja, katerega se je udeležilo precejšno število čebelarjev podružnice. Izvoljen je bil ves lanski odbor.

H. Rudl, tajnik.

Odbor vrhiške podružnice se pri izstopu g. Avgust Bukovica iz glavnega odbora za njegovo uaklonjenost in požrtvovalnost nasproti naši podružnici najtopleje zahvaljuje.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica v Šoštanju priredi 10. maja popoldan poučno predavanje v Št. Martinu na Paki. Poučeval bo g. potovalni učitelj Jurančič. Drugi dan, dne 11. maja, predaval bode v Št. Ilju. — V nedeljo, dne 12. maja in ponedeljek, dne 13. maja, pa se vrši daljši čebelarski tečaj v Šoštanju, na katerega že sedaj opozarjamo, posebno začetnike in tiste, ki se hočejo poučiti o vsem čebelarstvu. Natančneje poročilo bo prinesla majnikova številka. — Vsi člani podružnice naj blagovolijo poravnati udnino do 20. marca društvu venemu blagajniku.

J. Lukman, blagajnik.

Okrajni odbor Gornji grad je dovolil 50 K podpore za ustanovitev čebelarske podružnice.

Okrajni odbor Šoštanj je dovolil tukajšni podružnici za tekoče leto izdatno podporo pod pogojem, da se priredi nekaj poučnih predavanj na več krajih v okraju.

Listnica uredništva.

Gosp. J. T. v Z. pri Ž.: S tem, da ste naročeni na „Čebelarja“, ste obenem tudi ud čebelarskega društva. — Gosp. M. V. v Š.: Vaš članek pride v četrto številko. — Gosp. L. K. v K.: Letos bo po Gorenjskem padlo mnogo plemenjakov, in nas Vaša jobovska pošta ni presenetila, ker smo čuli že o drugačnih odstotkih, kot jih je padlo pri Vas.

#####

Listnica upravnistva.

3. številko smo poslali vsem dosedanjim članom; 4. pa dobe le oni, ki so udnino za letos že plačali. Kdor misli biti še nadalje naš član, naj nakaže po pošti 2 K do 15. t. m.

Vsem kranjskim in štajerskim podružnicam izrekam toplo zahvalo za natančno sestavljene imenike. Veseli me, da moj apel ni bil glas vpijočega v puščavi.

Našim članom preskrbimo zanesljivega pitanca po K 1.30 za 1 kg. Škatla 5 kg 7 K.

Babnik.

#####

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Podružnica Gorje pri Bledu ima naprodaj plemenjake v kranjskih panjih, roje in matice. Zdravo blago in točna postrežba. Cenik zastoj.

30 kranjskih plemenjakov proda Matevž Pintar, sv. Duh št. 25, pošta Škofjaloka.

80 plemenjakov proda Štefan Homan, Suha št. 30, pošta Škofjaloka.

70 plemenjakov, 4 škafe medu, 20 kg voska proda Martin Proj, Pevna št. 5, pošta Škofjaloka.

100 kg iztočenega starega ajdovega medu, garantiran čist pitanec, kilogram po 1 K 40 h, ali pa 5 kg s posodo vred 8 K proda Janez Meglen, Potiskavec št. 3, pošta Videm pri Dobrepojah, Dolenjsko.

40 kg pristnega ajdovega medu v eni posodi se proda kilogram po 1 K 40 h. Posoda se zaračuni 5 K 60 h ali pa se nazaj vzame. Francišek Bratina, Križevci, pošta sv. Križ pri Ljutomeru, Spodnje Štajersko.

Topilnik za vosek „Simpleks“ Gerstun-gov fabrikat, malo rabljen, nabavna cena K 26— oddam za K 16—. **Vzgojevalni panj za matice** s 14 in 28 sekcijami odda po nizki ceni Ant. Žnideršič, Ilirska Bistrica.

200 plemenjakov proda Martin Peternel, Cirkno št. 69, Primorsko.

Garantiran med-pitanec po 8 K za 5 kg z posodo vred, v satovju po 1.58 K za 1 kg in več **plemenjakov**; tudi **semena, deteljo, repo, oves, graščo** itd. prodaja Mihael Zelnik, Dvorje 9, pošta Cerklje, Gorenjsko.

Na prodaj ima M. Humek, nadučitelj na Bohinjski Bistrici, Gorenjsko: 1 popolnoma nov, še nerabljen izviren **Sträulijev panj** z dvema nastavkoma (eden za točen med, drugi Dauzenbaker-jev za med v satju) in drugimi pritisklinami, vse po naj-novejšem sistemu. **1 točilo** z leseno posodo in lesenim vretenom popolnoma novo, nerabljeno. Cene pisмено.

Jajca za valenje od pripoznanih najboljših jajčaric belih „Italijank“ ter velikih belih „Kohinkina“ razpošilja ducat po 4 K Fr. Leban, učitelj na Trnovem pri Gorici.

Plemenjake, roje in matice kranjskega plemena prodaja Janez Bieser na Bajtišah pri Borovljah na Koroškem. Cene po dogovoru.

100 kg medu, zajamčenega pitanca lastnega pridelka po 1.40 K proda Ivan Sajovic, Staravas, pošta Postojna.

Čebelarskega pomočnika išče Anton Žnideršič v Ilirski Bistrici. Sprejme se tudi mizar, ki ima nekoliko skušnje v čebelarstvu.

Vsak pravi čebelar

mora imeti izborni čebelarski knjigi: Anton Janša „Popolni nauk o čebelarstvu“ s podobami in „Razprava o rojenju čebel“. — Obe knjigi staneta elegantno vezani K 4, mehko vezani K 3-20. Naročila sprejema Slov. osr. čeb. društvo in Blasnikova tiskarna v Ljubljani. — Posezite mnogoštevilno po teh koristnih knjigah!

Močan lesen čebelnjak

na kamnitih podstavkih, krit z zarezno opeko, za približno 100 kranjskih panjev 120 K.
Garantiran, zanesljiv med-pitanec, 5 kg 7 K. — Umetno satovje iz
garantirano čistega voska, 4 K 40 h kg.

Prodaja

F. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije, ranjak
 — ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) —

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelarskim društvom in čebelarjem
 priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.